

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ ΙΘ'

ΣΑΒΒΑΤΟΝ 22 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1941

ΑΡΙΘ. 4

ΑΝΑΓΚΗ ΜΕΤΑΝΟΙΑΣ

Εισηγήθημεν ἤδη εἰς τὴν τοῦ Τριῳδίου περίοδον καὶ ὁσονούπω εἰσερχόμεθα εἰς τὴν Μ. Τεσσαρακοστήν, περιόδου, δηλαδή, τὰς ὁποίας ἡ Ἐκκλησία ὤρισεν ὡς κατ' ἐξοχὴν πρὸς μετάνοιαν εὐκαιρίας. Ἡ εὐτυχὴς ὁμως τῶν πολεμικῶν ἡμῶν πραγμάτων πορεία, καὶ ἡ ἐξ αὐτῆς ἀγαλλίασις καὶ δικαία χαρὰ, συνετέλεσαν ὥστε νὰ μὴ ἀποδοθῆ, ἴσως, ἡ δέουσα σημασία εἰς τὸ πρῶτιστον τῶν καθηκόντων ἅτινα ἐπιβάλλουσιν ἡμῖν τὰ ἀπασχολοῦντα σήμερον τὸ Ἔθνος ἡμῶν γεγονότα.

Ὅσονδήποτε δηλονότι καὶ ἂν ἡ εὐχάριστον τὸ γεγονός ὅτι ἐνεδυναμώθη καὶ σήμερον ὑπὸ τοῦ δικαιοκρίτου Θεοῦ ὁ βραχίων τοῦ μικροσώμου ἀλλὰ μεγαλοψύχου Δαβὶδ κατὰ τοῦ γίγαντος Γολιάθ, ἐκ παραλλήλου πρὸς τὴν χαρὰν τὴν προκαλουμένην ἐκ τῶν ἀλληπαλλήλων καὶ θαυμασιῶν ἀποδείξεων τῆς θείας προστασίας καὶ εὐνοίας δὲν εἶναι δυνατόν—οὐδ' εἶναι κἂν σκόπιμον καὶ πρέπον—νὰ παροραθῆ ὅτι ὁλόκληρον τὸ Ἔθνος ἡμῶν ἐροίφθη ἤδη ἀπὸ τῆς ἱστορικῆς ἐκείνης 28ης Ὀκτωβρίου ἐν τῇ καμίνῳ βαρείας δοκιμασίας. Καὶ δὲν θὰ ἦτο σκόπιμον νὰ λησμονηθῆ ἡ πραγματικότης αὕτη, διότι καὶ γενικῶς δὲν εἶναι ἀγαθοῦ πρόξενος ἡ ἀπὸ τῆς ἐπιγνώσεως τῆς πραγματικότητος ἀπομάκρυνσις, ἀλλὰ καὶ ειδικώτερον διὰ τὸν λόγον ὅτι ἡ συναίσθησις τῆς κρισιμότητος τῆς περιστάσεως, ἡ μὴ συσκοτιζομένη τυχὸν ὑπὸ ἐνθουσιασμῶν εὐκόλως, καὶ φυσικῶς ἄλλωστε, διαλυομένων, ἀποτελεῖ πάντοτε ἀπαραίτητον προϋπόθεσιν τῆς ἐχέφρονος καὶ ἐν τῇ παρουσίᾳ τοῦ Κυρίου ἀντιμετωπίσεως αὐτῆς.

Εὐρισκόμεθα λοιπὸν ἐν τῇ καμίνῳ βαρείας δοκιμασίας. Εἶναι ἀληθές, καὶ ἐγένετο τοῖς πᾶσι κατὰ δῆλον, ὅτι τὴν δοκιμασίαν ταύτην ὑφιστάμεθα ἐν ᾧ μέτρῳ κρίνει ταύτην τοῖς υἱοῖς χρήσιμον ἡ πατρικὴ τοῦ Θεοῦ Πρόνοια, καὶ ὅτι ἐν μέσῳ τοῦ πυρός οὐδ' ἐπὶ σιγμὴν ἐπαύσατο πνεῶν «πνεῦμα δρόσου διασπύρον». Ταῦτα πάντα ὁμως, ἐξοπλίζοντα ἡμᾶς «εἰς τὸ δύνασθαι ὑπενεγκεῖν» δὲν ἀναιροῦσι τὸν χαρακτῆρα τῆς δοκιμασίας ὡς τοιαύτης.

Ἔργον τοῦ ἀνθρώπου δὲν εἶναι, βεβαίως, τῶν Θεῶν βουλῶν ἡ διερεύνησις καὶ ὡς ἐκ τούτου θὰ ἦτο ματαία ἡ ἀναζήτησις τῶν λόγων δι' οὓς ἡ Θεία εὐσπλαγχνία ἀφῆκε νὰ ἐπεκταθῆ καὶ ἐν τῇ χώρᾳ ἡμῶν ἡ πυρκαϊὰ τοῦ πολέμου. Τοῦτο ὁμως δύναται μετὰ βεβαιότητος νὰ λεχθῆ καὶ ἰδιαιτέρως ν' ἀποβῆ

χρήσιμον: Καθ' ὃν τρόπον ἡ πρώτη σκέψις τοῦ οἰανδήποτε τιμωρίαν ὑφισταμένου, πρέπει νὰ στραφῆ εἰς ἀναζήτησιν τῶν ἰδίων αὐτοῦ εὐθυνῶν, οὕτω καὶ τοῦ ἐν περιστάσεσιν αἰφνηδῶς εὐρισκόμενου, ὁ νοῦς δέον μετ' ἐπιμελείας νὰ ἐξετάσῃ τὴν ἕως τῆς ὥρας ἐκείνης ἀναστροφὴν αὐτοῦ. Συνηθέστατα ὁ Θεὸς ὁμιλεῖ διὰ τῶν πραγμάτων καὶ θὰ εἶναι πολὺ χρήσιμον νὰ ἐπιζητήσῃ τις, ἐν ᾧφει ταῦτάχιστον τῶν δεινῶν, ν' ἀπομακρυνθῆ ἀπὸ τοῦ κακοῦ καὶ τῆς ἀδικίας.

Ἡ φωνὴ ὅθεν τοῦ κινδύνου ἡ ἢ κραυγὴ τοῦ πόνου πρέπει κυρίως εἰς τὰ ὦτα τοῦ Χριστιανοῦ ν' ἀπηχῆ ὡς ἐπείγουσα καὶ δραστικὴ κλήσις πρὸς ἀπομάκρυνσιν ἀπὸ τῆς «εὐπαριστάτου ἁμαρτίας». Διὰ τὸν Χριστιανόν, τὸν ἀποβλέποντα κυρίως εἰς τὴν μετὰ τοῦ Θεοῦ Πατρὸς σχέσιν αὐτοῦ καὶ διὰ ταύτην κυρίως ἐνδιαφερόμενον, ὁ κίνδυνος ἡ καὶ ὁ πόνος πρέπει ταύτην πρωτίτως τὴν σημασίαν νὰ ἔχουσι, τὴν σημασίαν αὐτῶν ὡς δριμύτων ὑποδείξεων, ἃς ἡ Θεία ἀγάπη ἀναγκάζεται νὰ χρησιμοποιήσῃ, πρὸς σωτηρίαν ἡμῶν, ἵνα ἐξασφαλίσῃ ἡμῖν τῆς μελλούσης οὐρανοῦ βασιλείας τὰ ἀγαθὰ.

Ἄς μὴ φανῆ δὲ παράδοξον: Πλειότερον παντὸς ἄλλου ἐξωτερικοῦ μέτρου προστασίας, τοὺς κινδύνους, καὶ τοὺς πόνους, καὶ τὰς θλίψεις, καὶ τὰ δεινὰ ἀπομακρύνει ἡ ἐσωτερικὴ ἡμῶν πρὸς τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ συμμόρφωσις. Ἐὰν πειθαρχήσωμεν εἰς τὴν φωνὴν Αὐτοῦ, τὴν διὰ μέσου τῶν πραγμάτων ἀκουομένην, εἶναι πολὺ πιθανόν ὅτι ἡ φωνὴ αὕτη, ἡ ὁποία τόσον τρομάζει τὰ ἀνθρώπινα ἡμῶν ὦτα, θὰ σιγήσῃ, ἡ θὰ ἐπανελεθῆ εἰς ἡπιώτερα μέσα ἐκφράσεως.

Μετάνοιαν ὅθεν καὶ συντριβὴν ἀπαιτοῦσιν οἱ καιροὶ καὶ ἡ ἀρξαμένη τοῦ Τριῳδίου περίοδος. Ἐπιμελῆ ἀνερεύνησιν τῆς ζωῆς ἡμῶν, πρὸς ἀποφυγὴν παραβάσεων τοῦ Θείου θελήματος. Ἰδιαιτέρως, ταπεινώσιν πρὸ τῆς μεγαλοπρεπείας τοῦ «Βασιλέως τῶν βασιλευόντων» καὶ μετ' ἐμπιστοσύνης τὴν ἐκζητήσιν τοῦ ἐλέους Αὐτοῦ.

Θὰ νικήσωμεν, καὶ θὰ ἐπανελεθῶμεν εἰς τὰς ὠραίας ἡμέρας τῆς Εἰρήνης, τόσον συντομώτερον, ὅσον συντομώτερον ταπεινωθῶμεν ἐνώπιον τοῦ Κυρίου. Ἰκετεύσωμεν ὅθεν τὴν εὐσπλαγχνίαν Αὐτοῦ καὶ ἀποφασίσωμεν νὰ καθαρίσωμεν ἡμᾶς αὐτοὺς ἐν τῷ αἵματι τοῦ «ἁμώμου»! Ἴδου νῦν καιρὸς εὐπρόσδεκτος, ἴδου νῦν ἡμέρα σωτηρίας.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΙΕΡΩΝ ΗΜΩΝ ΑΓΩΝΑ

ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΝΕΟΥΣ ΒΑΝΔΑΛΙΣΜΟΥΣ

Ὁ Σεβ. Μητροπ. Θεσσαλονίκης κ. Γεννάδιος ἅμα τῷ βομβαρδισμῷ τοῦ ἱστορικοῦ ναοῦ τῆς ἁγ. Σοφίας ἐν Θεσσαλονίκῃ ὑπὸ τῶν Ἰταλῶν ἀπέστειλε πρὸς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον τὸ ἀκόλουθον τηλεγράφημα, ἐν τῷ ὁποίῳ ἐκφράζει ὅλην τὴν φρίκην τοῦ ἐπὶ τῷ μυστηρίῳ ἀνοσιουργήματι :

«Κατάπληκτοι καὶ κατόδουνοι τὴν Ψυχὴν καταγγέλλομεν Ἱερᾷ Συνόδῳ δδελυρὸν ἀνοσιούργημα νέων Βανδάλων βομβαρδισάντων πάνσεπτον ἱστορικὸν ναὸν τῆς τοῦ Θεοῦ Σοφίας χθὲς ἀπόγευμα. Παρακαλοῦμεν εὐσεβάτως καταγγεῖλητε σύμπαντα πεπολιτισμένον κόσμον ἀνοσίαν καὶ δδελυρὰν ταύτην πράξιν ἣτις κρατεῖ ἐν θαθείᾳ καταπλήξει Ἱερᾷ συγκινήσει καὶ ἀναστατώσει ἅπασαν Κοινωνίαν Θεσσαλονίκης ἀνεξαρτήτως ἐθνικότητος καὶ θρησκείας».

† ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ ΓΕΝΝΑΔΙΟΣ

Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ἅμα τῇ λήψει τοῦ ἀνωτέρω τηλεγραφήματος προέβη εἰς τὴν δημοσίευσιν τῆς κατωτέρω διαμαρτυρίας πρὸς σύμπαντα τὸν πεπολιτισμένον κόσμον.

«Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἐν σπαραγμῷ καὶ ὀδύνῃ θαυτάτῃ ψυχῆς ἐπὶ τῷ δδελυρῷ ἀνοσιουργήματι τοῦ βομβαρδισμοῦ ὑπὸ τῶν ἀνοσίων καὶ βεβήλων φασιστῶν Ἰταλῶν τοῦ περιλάμπρου θρησκευτικοῦ βυζαντινοῦ μνημείου τῆς Μακεδονικῆς Πρωτεύουσας τῆς Θεσσαλονίκης, τοῦ ἱστορικοτάτου Ναοῦ τῆς τοῦ Θεοῦ Σοφίας, ὃν ἕξα καὶ πέντε δλόκληροι αἰῶνες ἐσεβάσθησαν, διαμαρτύρεται ἐντόνως πρὸς σύμπαντα τὸν πεπολιτισμένον κόσμον καὶ τὰς Χριστιανικὰς Ἐκκλησίας διὰ τὴν ἀνίερων πράξιν καὶ καταγγέλλει τὴν ἀχαρακτήριστον τακτικὴν τοῦ δολίου ἐχθροῦ, ἐσκεμμένως προσδύλλοντος τὰ Ἱερὰ κειμήλια τῆς ἱστορίας τῆς ἀνθρωπότητος καὶ τοὺς ἀνεκτιμήτους θησαυροὺς τῆς ἐξελιξέως τοῦ χριστιανικοῦ πολιτισμοῦ.»

Ἀναλόγους διαμαρτυρίας ἐδημοσίευσαν ἡ Χριστιανικὴ Ἀρχαιολογικὴ Ἐταιρεία, ἡ Ἀρχαιολογικὴ Ἐταιρεία κ.ἄ. Σωματεῖα καὶ ἰδρύματα.

Ο ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΣ ΠΑΤΗΡ

Διαφερόντως παρηκολούθησα τὴν σειρὰν τῶν ἄρθρων ἐν τῇ «Ἐκκλησίᾳ» τοῦ φίλου καὶ πολυμαθοῦς θεολόγου ἄρχιμ. κ. Ἐμμ. Καρπαθίου, ἀπαντῶντος εἰς τὸν ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ καθηγητὴν κ. Ἀ. Ἀλιβιζᾶτον, ὃς καὶ τὴν παρέμβασιν τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Κορινθίας κ. Μιχαήλ, σχετικῶς μὲ τὴν ἰδιότητα τοῦ Πνευματικοῦ ἐν τῷ μυστηρίῳ τῆς Ἐξομολογήσεως. Εἶναι γνωστὸν ὅτι ὁ φιλόπονος ἀρχιμανδριτὴς καὶ ἐν τῷ Γυμνασίῳ καθηγητὴς κ. Καρπάθιος μετὰ τῆς διακρινούσης αὐτὸν ἐμβριθείας ἐδημοσίευσεν πολυσέλιδον ἔργον περὶ τοῦ μυστηρίου τῆς Ἐξομολογήσεως, ἔνθα τὸν ἀσχοῦντα τὸ λειτουργημα τοῦ

Πνευματικοῦ Ἱεροῦ ὀνομάζει καὶ δικαστήν. Δηλαδή ὁ Πνευματικὸς ἔχει ἐνώπιόν του ἕνα κατηγορούμενον, ὃν δικάζει ἀπολογούμενον καὶ καταδικάζει τοῦτον ἢ κηρύττει ἄθῳον ἐπὶ τῇ βάσει τῆς Ἐξουσίας, ἣν οἱ Ἀπόστολοι παρὰ τοῦ Κυρίου ἔλαβον «ἅ τινων ἀφῆτε τὰς ἁμαρτίας, ἀφίενται αὐτοῖς ἂν τινων κρατῆτε, κερράτηνται» καὶ ἣν ἔξουσίαν οἱ διάδοχοι τῶν Ἀποστόλων Ἐπίσκοποι μεταδίδουσιν εἰς ὀρισμένους Ἱερεῖς!

Εἰς τὴν ἰδιότητα ταύτην τοῦ δικαστοῦ ἐνίσταται ὁ κ. Ἀλιβιζᾶτος, θεωρῶν αὐτὴν ἄλλοτρίαν τοῦ ἀμιγροῦς πνεύματος τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας. Τὴν ἰδιότητα ταύτην μόνον ἡ Δυτικὴ Ἐκκλησία ἔχει, συμφωνεῖ δὲ πρὸς τὴν γνώμην ταύτην καὶ ὁ Σεβασμ. Κορινθίας, ὁ καὶ δαυνοῦσας διὰ τὴν ἔκδοσιν τοῦ βιβλίου. Εἰς ταῦτα ἐπιτηρήσω μοι ἡ παρέμβασίς τικῶς μὲ τὸ ἔργον τοῦ κ. Καρπαθίου περὶ τοῦ Μυδιᾶ ὀλίγων, σχεσηρίου τῆς ἐξομολογήσεως, ὅστις εἶναι συγγραφεὺς γνωστὸς εἰς τὴν Θεολογικὴν ἐπιστήμην καὶ ἐξ ἄλλων περισπουδάσιων ἔργων του.

Ὁ Πνευματικὸς δὲν δύναται νὰ ὀνομασθῇ δικαστής, διότι οὐδεμίαν ἰδιότητα ἐξ ὧν ἔχει ὁ δικαστὴς κατέχει αὐτός. Ἄλλ' οὔτε συμβιβάζονται αἱ ἰδιότητες Πνευματικοῦ Πατρὸς καὶ δικαστοῦ, διότι ὑπάρχει μεγάλη διαφορὰ μεταξὺ Πατρὸς καὶ δικαστοῦ. Ὁ Πνευματικὸς Πατὴρ, πλήρης ἀγάπης καὶ στοργῆς, λυπεῖται, ἀγωνιᾷ διὰ τὰ παραπτώματα τοῦ πνευματικοῦ τέκνου του, συμβουλεύει, συμπάσχει καὶ ἐν ἀνάγκῃ τιμωρεῖ αὐτό, χωρὶς νὰ παύσῃ περιβάλλων τὸ τέκνον του μετὰ στοργῆς πατρικῆς, λυπούμενος διὰ τὸ ἀδιόρθωτον αὐτοῦ, ἂν τοῦτο συμπέσει, καὶ ἀγαλλόμενος διὰ τὴν διόρθωσιν τοῦ τέκνου του καὶ ἀπαλλαγὴν τούτου ἐκ τῶν παρεκτροπῶν αὐτοῦ. Ἐχει ὁ δικαστὴς τὰς ἰδιότητας αὐτάς; Ἀμφιβάλλομεν. Ὁ δικαστὴς πρῶτον δικάζει δημοσίᾳ καὶ οὐδένα δύναται νὰ δικάσῃ ἐκουσίως προσερχόμενον πρόπει ὁ παραβάτης νὰ καταγγεῖθῃ εἰς τὴν δικαστήν, νὰ παρουσιασθῶσι μάρτυρες, κατηγοροῦντες τὸν δικαζόμενον, ὁ δὲ δικαστὴς, αὐστηρὸς καὶ ἀτσγκτος, προσέχει νὰ ἐφαρμόσῃ τὸν νόμον. Οὔτε στοργὴ οὔτε σχέσις, οὔτε ἀγάπη, οὔτε ἄλλο ἐνδιαφέρον διὰ τὴν συντριβὴν τοῦ κατηγορουμένου καὶ τὴν ἐπανόρθωσιν αὐτοῦ. Ὁ δικαστὴς ἐπαφίεται νὰ συντελέσῃ εἰς τὴν μετάνοιαν καὶ διόρθωσιν τοῦ κατηγορουμένου οὐχὶ αὐτὸς προσωπικῶς ἀλλ' ἡ ἐπιβληθησομένη ποινὴ, ἀδιαφορεῖ δὲ ἐὰν ὁ κατηγορούμενος διὰ τῆς ποινῆς μετανοήσῃ ἐφ' οἷς ἤμαρτεν ἢ ὄχι, μηδὲ μετὰ τὴν καταδίκην ὁ δικαστὴς ἔχει σχέσιν ἢ ἐνδιαφέρον μὲ τὸν καταδικασθέντα. Ὁ δικαστὴς τὸν ἀποδεικνύμενον ἔνοχον δὲν δύναται νὰ ἀθώωσῃ, ἐνῶ τὸναντίον ὁ Πνευματικὸς δύναται νὰ πράξῃ τούτο, ἀφοῦ ὁ Κύριος ἠθώωσε τὴν μοιχαλίδα, τὸν τελώνην καὶ ἄλλους. Ὡσαύτως ὁ Πνευματικὸς πατὴρ προσπαθεῖ, ἵνα ἐν πρώτοις οὐχὶ ἡ ποινὴ, ἀλλ' ἡ προσωπικότης του ἐπηρεάσῃ τὸν κατηγορούμενον, ἵνα μετανοήσῃ,

1. Ὑπάρχει καὶ γνώμη ὅτι ὁ Ἱερεὺς, δύνανται τῆς χειροτονίας του, ἔχει δικαίωμα νὰ ἐπιτελῇ διὰ τὰ μυστήρια, πλὴν τοῦ μυστηρίου τῆς Ἱεροσύνης.

παρακολουθεῖ δὲ τοῦτον οὐχὶ ὡς δικαστῆς, ἀλλ' ὡς Πατὴρ καὶ μετὰ τὴν καταδίκην, ἄμεσον ἔχων ἐνδιαφέρον διὰ τὴν συντριβὴν καὶ μετάνοιαν αὐτοῦ, ἔχων δικαίωμα καὶ ἀμέσως, ὡς ὁ Κύριος, νὰ συγχωρήσῃ τὸν ἔνοχον. Ὁ ὀρθόδοξος Πνευματικὸς μὴδὲ τὸ ἐρωτηματολόγιον τῆς Λυτικῆς Ἐκκλησίας πρέπει νὰ χρησιμοποιεῖ, ἵνα μὴ κοινωνικὰ προέλθωσι σκάνδαλα, ὡς ἐγένοντο ἐπὶ Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως Νεκταρίου (397), ὅστις κατήγγειλε τὴν ἑξομολόγησιν¹. Ὅπως ὁ Σεβασμ. Κορινθίας ἐν Λονδίῳ, οὕτω καὶ ἐγὼ εἰς τὸν Ἁγ. Πέτρον τῆς Ρώμης παρηκολούθησα εἰς τὴν σειρὰν τῶν ἑξομολογητηρίων ἐπὶ ὥραν τοὺς προσερχομένους πρὸς ἑξομολόγησιν πρὸ τῶν κηκλιδίων. Ἐν ἀρχῇ ἐπήγεσα τὴν προθυμίαν τῶν καθολικῶν εἰς τὴν συχνὴν ἑξομολόγησιν, ἀλλ' ὅταν εἶδον ὅτι ἡ ἑξομολόγησις ἐγένετο ἐντελῶς τυπικῇ, προσήρχοντο ἄγνωστοι πρὸς ἄγνωστον καὶ ἀθέατον ἑξομολόγον ψιθυρίζοντα ὀλίγας λέξεις εἰς τὴν μικροσκοπικὴν θυρίδα τοῦ ἑξομολογητηρίου ἄνευ συντριβῆς, ἄνευ προσωπικῆς ἐπικοινωνίας μεταξὺ πατρὸς καὶ υἱοῦ, ἄνευ συγκινήσεως, μὲ ἀπάθειαν ζωγραφισμένην εἰς τὰ πρόσωπα τῶν βιαστικῶν ἑξομολογουμένων, μετέβαλον γνώμην καὶ ἀνεμνήσθησαν τῆς ἑξομολογήσεως ἰδικῶν μας σεβασμίων γερόντων πνευματικῶν, ὡς ὁ πολλὸς μακαρίτης Σωφρόνιος καὶ ἄλλοι. Δὲν εἶναι λοιπὸν ὁ Πνευματικὸς πατὴρ δικαστῆς οὕτε πρέπει νὰ εἶναι, εἶναι μόνον Πατὴρ καὶ οὐδὲν ἄλλο.

Ἄς μοῦ ἐπιτρέψῃ ὁ παλαιὸς καὶ ἀγαπητὸς μου φίλος πατὴρ Ἐμμανουὴλ νὰ τῷ παρατηρήσω ὅτι τὸ περὶ ἑξομολογήσεως ἔργον τοῦ ἔχει μὲν πολλὰς ἀρετὰς διακρίνει ὅμως τοῦτο μία ὑπερβολικὴ συντηρητικότης, ὡς νὰ ἐγράφη οὐχὶ παρ' ἐπιστήμονος τῆς περιοπῆς τοῦ κ. Καρπαθίου ἀλλ' ὑπὸ καλογήσου τινός, ἀπὸ τὰ βάθη τῆς ἐρήμου δρηθέντος, ἐνῶ ἀπαιτεῖται καὶ κάποιος συγχρονισμὸς. Ἐχει δὲ καὶ γνώμας περὶ τινῶν σημείων, ἀντικειμένων καὶ εἰς τὴν Ἐκκλησιαστικὴν παράδοσιν, ὡς ὅσα περὶ τοῦ μυστηρίου τοῦ Εὐχέλαιου ἀναγράφει, ἰδίως ψέγων τὴν ὁμαδικὴν παρουσίαν τῶν χριστιανῶν ἐν τῷ Ναῷ κατὰ τὴν ἀκολουθίαν τοῦ Εὐχέλαιου².

Πάντως ἐν τῷ συνόλω τὸ ἔργον τοῦ κ. Καρπαθίου εἶναι ψυχωφελὲς καὶ χρήσιμον εἰς τὸν Ἱερὸν Κλήρον, ὡς ὅλα αὐτοῦ τὰ ἔργα.

Ἐν Καρδίτῃ † Ο ΘΕΣΣΑΛΙΩΤΙΑΟΣ ΙΕΖΕΚΙΗΛ

1. Σωκρ. Ε' 19.

2. Ἴδε Ἐξαποστολιάρχιον ἀκολουθίας «...τῶν συνελθόντων ἐν τῷ Ναῷ σου».

Εἰς τὰ Μετοπίσθεν

ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΚΑΙ ΕΡΓΑΣΙΑ

Χαρακτηριστικὸν τοῦ πνεύματος, τὸ ὅποιον διακρίνει σύμπαντα τὸν ἑλληνικὸν λαὸν εἰς τὸν προκείμενον ἡμῖν Ἱερὸν ἀγῶνα, εἶναι ὅτι ἀφ' ἑνὸς μὲν θεομῶς προσεύχεται διὰ τὴν εὐδωσίαν αὐτοῦ, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἐπιτελεῖ ἀθορύβως τὸ καθήκον του. Ὡς ἐλάχιστον δεῖγμα τοῦ πνεύματος τούτου, δημοσιεύομεν

κατωτέρω ἀπόσπασμα ἐξ ἐπιστολῆς μοναχῆς τινος πρὸς τὸν οἰκεῖον Μητροπολίτην, ἐν τῇ ὁποίᾳ ἡ θερμὴ πρὸς τὸν Θεὸν πίστις καὶ ἡ ἐν τῇ προσευχῇ ἔκφρασις αὐτῆς συμβαδίζουσι πρὸς τὴν ἀκατάπαντον ἐργασίαν καὶ δι' αὐτῆς τὴν κατὰ τὸ δυνατὸν συμβολὴν εἰς τὸν Ἱερὸν ἀγῶνα :

Ὡς τέκνα εὐπειθῆ καὶ ὑπήκοα τῆς Ἱμετέρας Σεβασμότητος, πειθαρχοῦσαι εἰς τὰς δι' ἐπανειλημμένων ἐγκυκλίων καὶ πατρικῶν σας ἐπιστολῶν δοθείσας εἰς ἡμᾶς προτροπὰς καὶ ναυθεσίας, τελοῦμεν πρωτίστως τακτικώτατα πρωϊνάς καὶ ἑσπερινὰς δεήσεις καὶ παρακλήσεις μετὰ γονυκλισιῶν, ὡς καὶ μικρὰς ἀγρυπνίας, δεόμεναι μετὰ θερμῶν δακρῶν διὰ τὴν νίκην τοῦ ἐνδόξου στρατοῦ, τοῦ μαχομένου ὑπὲρ Πίστεως καὶ ἐλευθερίας, καὶ παρακαλοῦσαι τὸν πανάγαθον Θεὸν ὑπὲρ τῆς εἰρηνεύσεως τοῦ σύμπαντος κόσμου. Ἀλλὰ δὲν ἀρκούμεθα, Σεβασμιώτατε, εἰς μόνον αὐτὰ. Αἱ πατρικαὶ σας συμβουλαὶ δὲν περιορίζονται μόνον εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ὡς ἄνω καθήκοντος. Μᾶς συνιστᾶτε καὶ νὰ ἐργαζώμεθα, ὅσον καὶ ὅπως ἐκάστη δύναται καὶ γνωρίζει· λοιπὸν, Σεβασμιώτατε πάτερ, εἶναι πολὺ συγκινητικὸν τὸ φαινόμενον, τὸ παρατηρούμενον ἀπὸ τριμήνου περίπου εἰς τὸ μοναστήριόν μας. Δὲν ἐργαζώμεθα μόνον ὅταν δὲν προσευχόμεθα, ἀλλ' ἀκόμη καὶ εἰς τὸν καιρὸν τῆς προσευχῆς μας. Πολλοὶ ἀδελφαί, ἀκρῶνμεναι τὰς ἀκολουθίας ἑρθρου καὶ ἑσπερινοῦ ἐκ τοῦ παραπλευρῶς τοῦ καθεδρικοῦ Ναοῦ μας παρεκκλησίῳ τῆς Ἁγίας Τριάδος, πλέκουν, ἄλλαι κατ' ἄλλας ὥρας τοῦ ἡμερονοκτίου γνέθουν, ἄλλαι ξένουν μαλλί, τὸ ὅποιον ζητήσασαι ἐλάβομεν ἀπὸ τὴν ΕΟΝ τῆς νήσου μας. Σχεδὸν ὅλαι αἱ ἀδελφαὶ ἐδώκαμεν ἀπὸ μίαν κουδέρταν διὰ τὸν ἀγωνιζόμενον στρατὸν, ἂν καὶ εἰς τὰς περισσοτέρας ἦσαν ὅχι ἀπλῶς χρήσιμαί, ἀλλὰ καὶ ἀπολύτως ἀναγκαῖα. Ἐσκέφθημεν ὅτι εἶναι προτιμότερον νὰ κρυώνωμεν ἡμεῖς ἐδῶ τὴν νύκτα, παρὰ νὰ παγώνουν τ' ἀδέλφια μας ἐκεῖ ἐπάνω εἰς τὰ χιονισμένα βουνὰ τῆς Ἀλβανίας καὶ προσεφέραμεν τὰ σκεπάσματά μας αὐτὰ μὲ τὴν μεγαλειτέραν εὐχαρίστησιν. Ἄλλαι ἐπλεξαν καὶ πλέκουν πουλόβερ, κάλτσες, γάντια κλπ. Τὸ Ἡγουμενεῖόν μας ἔχει μετατραπῆ εἰς ἐργαστήριον πλεκτικῆς. Τὰ βράδια ἰδίως, συγκεντρωνόμεθα εἰς τὸ Γραφεῖον τοῦ Ἡγουμενεῖου καί, γύρω ἀπὸ μίαν μεγάλην τράπεζαν καθήμεναι, πλέκομεν μὲ λίαν περιορισμένον φῶς, ἔχουσαι ἐν τῷ μέσῳ ἡμῶν τὸν καλὸν καὶ σεβάσιμον γέροντα ἐφημέριόν μας, ἀναγινώσκοντα βίους ἁγίων, κάποτε δὲ καὶ καμμίαν ἐφημερίδα, ἡ ὁποία τυχαίως περιέρχεται εἰς χεῖράς μας, ἔχουσαι ὡς μόνην ἄλλην μας συντροφίαν τὸ μικρὸ μαγκαλάκι, τὸ ὅποιον, διὰ τὸ κρυστὸ μοναστήρι μας, εἶναι ἀπαραίτητον. Ἐστείλαμεν μίαν σημαίαν μὲ κεντημένην τὴν Παναγίαν καὶ κεντημένας κάτωθεν αὐτῆς τὰς λέξεις: «Ἀρχιστράτηγε Οὐρανοῦ καὶ Γῆς Οὐρανῶν Πλατύτερα, Φρούρει Ἄνακτα, Κυβερνήτην καὶ Στρατόν». Τώρα κεντᾶται ἀπὸ ἄλλην ἀδελφῆν ἄλλη σημαία μεταξωτῆ μὲ τὸν Εὐαγγελισμόν τῆς Θεοτόκου· ἐντὸς ὀλίγου θὰ εἶναι ἐτοίμη καὶ αὕτη πρὸς ἀποστολὴν εἰς τὸ μέτωπον. Κατεσκευάσαμεν καὶ ἀπεστείλαμεν χι-

λιάδας έλας φυλακτά δια τούς στρατιώτας μας, έν-
θέσσασι εις αυτά πολύτιμα άγιωτικά στοιχεία με
διαφόρους έπ' αυτών επιγραφάς και εξακολουθούμεν,
Σεβασμιώτατε, να προσευχώμεθα και να πλέκωμεν...
"Αν ήδυνάμεθα να θγάλωμεν και την ψυχήν μας, ευ-
χαρίστως θα την προσεφέραμεν δια την σωτηρίαν
της πατρίδος μας.»

Ε. Β. Μοναχή

Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ

ΤΗΣ ΡΟΥΜΑΝΙΚΗΣ ΟΡΘΟΔ. ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

[2]

Ο ορθόδοξος έν Ρουμανία κλήρος μορφούται έν
Ιερατικαίς άκαδημαίαις και έν Θεολογικαίς πανεπι-
στημίωv σχολαίς. Πρότερον έκάστη έπαρχία ειχεν
Ιερατικήν σχολήν, άλλ' ένεκα οικονομικών λόγων τῷ
1931—1932 δ αριθμός τῶν τοιούτων σχολῶν ήλατ-
τώθη. Σήμερον Ιερατικαί σχολαί συντηρούμεναι υπό
του κράτους λειτουργοῦσιν έν ταίς έξής πόλεσιν: έν
Βουκουρεστίῳ (κεντρική Ιερατική σχολή), έν τῇ
μονῇ τῆς Τσέρνικας (δια τούς μοναχούς), έν τῇ Κουρ-
τέα δέ Ἀρδζέση, έν τῷ Ριμνίκῳ—Βιλτσέα, έν τῷ
Βουζίῳ, Ἰσμαηλίῳ, Ἰασίῳ, Γαλατσίῳ, Ρωμάνῳ και
Κισινέβῳ.

Ἐν Βουκουρεστίῳ λειτουργεῖ ὡσαύτως και έτέρα
Ιερατική σχολή υπό τὸ ὄνομα Νήφων, συντηρου-
μένη έξ ιδίων της κεφαλαίων.

Ἐν ταίς Ιερατικαίς σχολαίς διδάσκουσι 44 διδά-
σκαλοι κληρικοί, 189 διδάσκαλοι λαϊκοί και φοιτῶσι
2 656 μαθηταί.

Αἱ Ιερατικαί άκαδημαίαι διατελοῦσιν υπό τήν δι-
καιοδοσίαν τῶν έπαρχιακῶν αρχιερέων έν Τρανσυλ-
δανία. Ἐκάστη έπισκοπή τῆς Τρανσυλδανικῆς μη-
τροπόλεως έχει και Ιερατικήν άκαδημαίαν. Οὕτως ε
αριθμός τῶν άκαδημαίων είναι 5, διότι και αἱ έπι-
σκοπαί (τῆς Ἀρδελιάνης) είναι 5. Ἐκάστη άκαδη-
μαία έχει τὸ κοινὸν τῆς οικοτροφείον, έν ᾧ ζῶσι
πάντες οἱ σπουδασταί τῆς άκαδημαίας. Αἱ 5 αὐται
άκαδημαίαι έχουσι 37 καθηγητάς και περί τούς 200
σπουδαστάς.

Ἐν τῇ Ρουμανίᾳ υπάρχουναι τρεῖς θεολογικαί πα-
νεπιστημίωv σχολαί (έν Βουκουρεστίῳ, Τσέρνοβιτς
και Κισινεβίῳ) μετά 39 καθηγητῶν και περί τούς
2500 σπουδαστάς.

Τὰ Ιεροδιδασκαλεῖα, αἱ άκαδημαίαι και αἱ θεολο-
γικαί τῶν πανεπιστημίωv σχολαί είναι αληθῆ φυτώ-
ρια θεολογικῆς παιδείας και συγγραφικῆς.

Αἱ άναγραφείσαι πληροφορία λαλοῦσι σαφῶς περί
τῆς επικίτλου καταστάσεως, εις ἣν διετέλει ἡ Ρουμα-
νική ορθόδοξος εκκλησία κατὰ τὰς τελευταίας δεκαε-
τηρίδας. Τὸ κύρος της οὐχί μόνον ειχεν έπιβληθῆ
έπί τὸν έθνικὸν τῆς χώρας δίσου, άλλ' υπερέθη και
τὰ δρια τοῦ Ρουμανικοῦ κράτους. Παρὰ τοῖς εκκλη-
σιαστικοῖς και θεολογικοῖς κύκλοις ειχεν επικρατή-
σει ἡ ιδέα ὅτι ἡ Ρουμανική ορθόδοξος εκκλησία, ως

ἡ μεγίστη και άριστα ὀργανωμένη μεταξὺ πασῶν
τῶν άλλων έθνικῶν εκκλησιῶν, δεόν να διαδραμα-
τίσῃ ἴδιον πρόσωπον έν τῷ εἶῳ τῆς ορθοδοξίας, μετά
τῆν μαρτυρικῆν τύχην τῆς ρωσικῆς ορθόδοξου εκκλη-
σίας.

Κατὰ τὰ τελευταία έτη ἡ Ρουμανική εκκλησία
έσχε σπουδαίας περιπετείας. Κατὰ τὸ πολιτικὸν έσω-
τερικὸν χάος, εις δ εξέπεσεν ἡ κοινωνικὸς έν Ρουμα-
νία βίος, ειχεν ἡ εκκλησία προσκληθῆ υπό τῶν ανω-
τέρων πολιτικῶν παραγόντων να υποστηρίξῃ δια τοῦ
κύρους της και τῆς προσωπικῆς αθθεντίας τῶν άρ-
χηγῶν της μίαν τεχνητῶς διαπλασθεῖσαν πολιτικῆν
τάξιν, μὴ έχουσαν οργανικὸν δεσμὸν ὡς πρὸς τὰ φρο-
νήματα και τῆν ψυχικῆν διάθεσιν μετά τῶν ανεπτυ-
γμένων κύκλων ἡ τῶν εὐρειῶν έθνικῶν μαζῶν. Ο
κλήρος και οἱ πιστοί ἠσθάνοντο δυσάρεσκεναι και
άπογοήτευσιν δια τῆν δουλικῆν συμπεριφορὰν τῆς
ανωτέρας εκκλησιαστικῆς διοικήσεως πρὸς τὰς κυ-
βερνητικὰς παρεκτροπὰς, συμπεριφορὰν ἣτις έφθασε
μέχρι τοῦ σημείου, ὥστε ἡ εκκλησία ἀπὸ τοῦ
ἀμδωνος να επιδοκιμάξῃ τοῦς δεινοτάτους φόνους και
τὰς φρικαλεότητες, αἰτινες ἦσαν άγνωστοι έως τότε
έν τῇ πολιτικῇ τῆς Ρουμανίας ιστορίᾳ.

Ἐσχάτως ἡ Ρουμανική ορθόδοξος εκκλησία υπέστη
βαρείας δοκιμασίας. Δια τῆς γενομένης δέ ἀπο-
σπάσεως τῆς Βεσσαραβίας και τῆς βορείου Βουκοβί-
νης ἡ Ρουμανική ορθόδοξος εκκλησία ἀπόλλυσιν ἔλην
τῆν έπαρχίαν τοῦ Κισινέβου μετά τῆς έπισκοπῆς
δμοῦ τῆς Τσεταιίας—Ἀλδας—Ἰσμαηλίου και τὸ δό-
ρειον τμήμα τῆς έπαρχίας Τσερνοβίτσης και ἔλην
τῆν έπισκοπῆν τῆς Χοτίνης. Ἡ Ρουμανική εκκλη-
σία, ὡς και ἔλη ἡ ορθόδοξος εκκλησία έν γενεῖ, χά-
νουσιν οὕτω δύο εκ τῶν παλαιστάτων και καλῶς ὀρ-
γανωμένων πανεπιστημίωv, τὸ τῆς Τσερνοβίτσης και
τὸ τοῦ Κισινέβου. Μεγάλη ἀπώλεια τῆς ορθοδοξου
εκκλησίας είναι ἡ υπό τήν ξένην δὲ κυριαρχίαν
ὑπαγωγή τῆς περιήμου διδασθῆκης παρὰ τῆ θεολο-
γικῆς σχολῆς τοῦ πανεπιστημίου τῆς Τσερνοβίτσης,
ἣτις εἰς πρὸς τὸν πλοῦτον τῶν βιλλίων της και τῆν
παλαιότητα αὐτῶν δὲν έχει εφάρμιλλον καθ' ἔλην τῆν
ορθόδοξον Ἀνατολήν. Ἡ Ρουμανική κυβέρνηση κα-
θώρισε τῆν μετατόπισιν τῆς θεολογικῆς σχολῆς τοῦ
μὲν πανεπιστημίου τοῦ Κισινέβου εις τὸ Ἰάσιον, τοῦ
δὲ πανεπιστημίου τῆς Τσερνοβίτσης εις τῆν Σουτ-
σαῦαν, ἔπου μετετοπίσθη και ἡ ἔδρα τοῦ μητροπο-
λίτου τῆς Βουκοβίνης.

Δυσχερὲς πρόβλημα δια τῆν Ρουμανικῆν ορθόδοξον
εκκλησίαν είναι και ἡ ἀποκατάστασις τῶν φυγόντων
Ιερέων εκ τῶν καταληφθεῖσων υπό τῆς Σοβιετικῆς
Ρωσίας περιοχῶν. Οὕτοι ἀνέρχονται εις ὑπὲρ τούς
500. Μετὰ τῆν πρόσκαιρον παρεμονῆν αὐτῶν έν εἰδι-
κοῖς καταλύμασι και οἰκοτροφείοις, ἔδρυθαισιν υπό
τοῦ πατριαρχείου χάριν τῶν προσφύγων Ιερέων και
τῶν οικογενειῶν αὐτῶν, έχουσιν οὕτοι διαμοιρασθῆ
εις ἔλας τὰς έπαρχίας, διορισθέντες ὡς βοηθοί εις τὰς
μεγαλυτέρας και πλουσιωτέρας ένορίας.

Δια τῆς ἐκχωρήσεως τῆς βορείου Τρανσυλδανίας

εις τὴν Οὐγγαρίαν ἢ Ρουμανικὴ ὀρθόδοξος ἐκκλησία χάνει προσέτι τρεῖς ἐπίσκοπός τῆς ἐπαρχίας Τρανσυλθανίας καὶ τὴν τῆς Βουκοβίνης, ἤτοι τὴν ἐπισκοπὴν τῆς Ὁραδέας, τὴν τοῦ Κλουζίου καὶ τὴν τῆς Μαραμουρέσης. Εἰ καὶ ἐκανονίσθη διὰ τῆς συνθήκης, ὅπως οἱ ἱερεῖς τούτων τῶν χωρῶν παραμείνουν εἰς τὰς θέσεις των, πολλοὶ τούτων ὡς καὶ οἱ ἐπίσκοποι Βασίλειος Στὰν (Μαραμουρέσης) καὶ Νικόλαος Πόπποβιτς (Ὁραδέας) προσέφυγον ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς Ρουμανίας.

Ἄκριθεῖς πληροφροῖαι δὲν ὑπάρχουσιν ἀκόμη περὶ τοῦ ὀρθοδόξου πληθυσμοῦ, τοῦ ἀποσπασθέντος ἀπὸ τῶν κόλπων τῆς Ρουμανικῆς ἐκκλησίας διὰ τοῦ ἀποχωρισμοῦ ἀπὸ τῆς Ρουμανίας τῆς Βεσσαραβίας, Βουκοβίνης, Τρανσυλθανίας καὶ νοτίου Δοβρουτσᾶς. Κατὰ ταχέως συλλεγείσας μαρτυρίας, πλείονες τῶν τριῶν ἑκατομμυρίων ὀρθοδόξων καταλείπονται ἐκτὸς τῶν ὁρίων τῆς Ρουμανίας καὶ ἐπομένως ἐκτὸς τῆς δικαιοδοσίας τῆς Ρουμανικῆς ὀρθοδόξου ἐκκλησίας.

ΠΑΛΑΙΟΓΡΑΦΙΚΑ

Περιήλθεν ἐσχάτως εἰς χεῖράς μου ἀπὸ τὸν πολυποικίλου περιεχομένου κάλαθον πλανοδίου τινὸς παλαιοπώλου μικρὸς κώδιξ, μεγέθους 15×10, ἐκ φύλλων 105 συγκείμενος καὶ διὰ δερματίνου μέλανος περικαλύμματος δεδεμένος. Ὁ κώδιξ οὗτος ἐκ τε τῆς γραφῆς καὶ τῆς ποιότητος τῆς περγαμηνῆς του δύναται νὰ καταταγῇ εἰς τὰ χειρόγραφα τοῦ ιγ' ἢ καὶ τοῦ ιδ' αἰῶνος περιέχει δὲ «συλλογὴν ἐδηγιῶν καὶ ἱερῶν κανόνων ἀνάπτυξιν, χρησιμωτάτων διὰ πάντα μὲν χριστιανόν, ἰδίᾳ ὅμως διὰ τοὺς πνευματικούς πατέρας καὶ ἐξομολογητάς.»

Ἐπὶ τῶν πρώτων φύλλων καὶ ἐν τῇ β' αὐτοῦ σελίδι φέρεται ἀρχιερατικὴ τις ἐπιγραφή, ἣν ἐπισταμένη παρατήρησις καὶ ἐπ' αὐτῆς ἀκόμη τῆς δι' ἧς γέγραπται μελάνης μ' ἐδοθήθησε ν' ἀποδώσω οὐχὶ εἰς τὸν γράψαντα τὸ χειρόγραφον, ἀλλ' εἰς τινὰ τῶν κατὰ καιροὺς κατόχων αὐτοῦ· τὸ ὄνομα τοῦ ἀντιγραφέως οὐδαμῶς τοῦ κώδικος εὑρηται. Ἡ ὑπογραφή σύγκειται ἐκ δύο λέξεων· προτάσσεται τὸ ὄνομα τοῦ Ἐπισκόπου καὶ ἔπεται τὸ τῆς ἐπαρχίας αὐτοῦ· καίτοι εἶναι λίαν δυσανάγνωστος, εἰκάζω ὅμως ἔτι δύνανται ν' ἀναγνωσθῇ: † Ἰάκωβος Ἰθώμης.

* *

Ἀπὸ τοῦ δευτέρου φύλλου τοῦ ἡμετέρου κώδικος ἄρχεται τὸ περιεχόμενον αὐτοῦ διὰ τῆς ἐπιγραφῆς:

Ἀρχὴ σὺν Θεῷ. Πίναξ τῆςδε τῆς βίβλου καὶ τῆς παρουσίας διαγωγῆς.

Πῶς ὀφείλει νὰ εἶναι ὁ πνευματικός.

Πῶς ὀφείλει νὰ ἔρευξῃ καὶ νὰ κανονίξῃ τοὺς ἐξομολογουμένους.

Περὶ γυναικῶν ἐὰν θουτοῦν βότανα ἢ βάρματα.

Περὶ ἀρχιερέων τῶν χειροτονούντων χρήμασι.

Περὶ ἀρχιερέως ἢ ἱερέως ἢ διακόνου ἐὰν τύψωσι τινα.

Περὶ κληρικῶν ἐὰν δάλωσι [μεσί]τας δι' ἐπισκοπῆν ἢ ὀφφίκιον [νὰ] παρακαλέσωσι τὸν ἀρχιερέα ἑαυτῶν.

Περὶ φόρων.

Περὶ τῶν ἀρνούμενων τὸν Χριστόν.

Περὶ ἱερέως ἐὰν εἶναι μάντης ἢ κεραχύτης.

Περὶ ἐκείνων ὅπου ὑπάγουν καὶ μαντεύουν εἰς μάντις.

Περὶ ὅσοι καλοῦν μάγους εἰς τοὺς οἴκους αὐτῶν.

Περὶ παιγνίων καὶ τοὺς πιστεύοντας εἰς τύχην.

Περὶ θουρκολάκων.

Περὶ τῶν ριπτόντων τὰ τέκνα αὐτῶν εἰς τὸν δρόμον.

Περὶ μοιχείας.

Περὶ ἀρσενοκοιτείας.

Περὶ πορνείας.

Περὶ ζυφοφθορίας.

Περὶ ἱερέως ἐὰν πορνεύσῃ.

Περὶ αἰμομιξίας.

Περὶ παιδοφθορίας θήλεως.

Περὶ τοῦ ἀρρενομανήσαντος τῇ ἰδίᾳ γυναικί.

Περὶ ἱερέως ἐπιόρκου.

Περὶ κλέπτου καὶ κλεπταποδόχου.

Περὶ ἱεροσυλίας.

Περὶ τριγᾶμου καὶ τετραγᾶμου.

Περὶ ἱερέως, ἐὰν εὐλογῆσῃ γάμον κεκωλυμένον.

Περὶ τοῦ συμμηγῆναί τις τὴν ἀρεβονιαστὴν αὐτοῦ.

Περὶ συμμηγῆναί τις τὴν πενθερὰν αὐτοῦ.

Περὶ ἱερέως ἢ λαϊκῶν ἐὰν χηρεύσουν εἰς γάμον.

Περὶ μαλακίας.

Περὶ συνηθίας γυναικῶν.

Περὶ ἱερέως ἐὰν χύσῃ τὰ ἅγια.

Περὶ ἱερέως ἐὰν ἐνυπνιασθῇ.

Περὶ ἐσορτῶν.

Περὶ εὐχελαίων.

Περὶ κοινωνίας εἰς ὄραν θανάτου.

Περὶ μνημοσύνων.

Περὶ ἐὰν φονευθῇ ἐκτὸς τοῦ ἀνθρώπου.

Περὶ μοιχοῦ ἢ φανεροῦ πόρνου.

Περὶ παρανόμου γάμου.

Περὶ ποίας ἀμαρτίας κωλοῦει τὴν ἱερωσύνην.

Περὶ τίνος ἐὰν μοιχᾶται ἢ γυνὴ αὐτοῦ.

Περὶ τοῦ θέλοντος ἱερωθῆναι.

Περὶ ἱερέως ἔπου κόπτεται τῆς κοινωνίας.

Περὶ τῶν μεταθεμένων Ἐπισκόπων.

Περὶ τοῦ θυσιαστηρίου.

Περὶ τοῦ πῶς δεῖ βαπτίζεῖν.

Περὶ ποῖοι ἀναβαπτίζονται.

Περὶ ἱερέως τοῦ μὴ φάγῃ πρῶτα καὶ βαπτίσῃ.

Περὶ ἱερέως εἰ βαπτίζει τὸ παιδίον αὐτοῦ.

Περὶ διακόνων ἐν τῇ προσκομιδῇ.

Περὶ τετραδῆς καὶ παρασκευῆς.

Περὶ μοναχῶν τοῦ νηστεύειν τῇ δευτέρᾳ.

Περὶ τῆς παραμονῆς τῶν Χριστουγέννων καὶ τῶν Φώτων.

Περὶ τῆς μεγάλης Τεσσαρακοστῆς.

Περὶ ὀφάριου τῇ μεγάλῃ Τεσσαρακοστῇ.

Περὶ τῆς νηστείας τῶν Χριστουγέννων, τῶν ἁγίων Ἀποστόλων καὶ τῆς Θεοτόκου

Περὶ τοῦ πότε καταλύεται ἡ νηστεία τῆς τετράδης καὶ τῆς Παρασκευῆς.

Περὶ τοῦ πότε μεταλαμβάνουσιν οἱ ἐσθῶς βιοῦντες.

Περὶ παιδίων ὅπου βαπτίζονται ὑπὲρ ἑνὸς ἀναδόχου.

Περὶ ἐρθοδόξων, ἐὰν ἔχωσι γυναῖκας αἰρετικές.

Περὶ λαϊκῶν τῶν μὴ σεβάζειν ἐν τῷ θυσιαστηρίῳ.

Περὶ καλογρηγῆς δούλης, ἐὰν δυναστευθῇ.

Περὶ παιδίου, ἐν ἀποθάνῃ ἀβάπτιστον.

Περὶ μοναχῶν, ἐὰν πανδρευθῶσι.

Περὶ τοῦ πῶς χρῆθαι κουρεύειν μοναχοῦς.

Περὶ δοκιμασίας μοναζουσῶν.

Περὶ κοσμικοῦ ἱερέως οὐ χρῆθαι κουρεύειν μοναχόν.

Περὶ μοναχῶν ἀκολουθίας.

Περὶ ἀφιερωμένων πραγμάτων ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ.

Περὶ πνευματικοῦ τοῦ μὴ καταλύσαντος κανόνα ἐτέρου πνευματικοῦ.

Περὶ πνευματικοῦ, ἐὰν εἴπῃ τὴν ἀμαρτίαν τοῦ ἔξιμολογουμένου αὐτοῦ.

Περὶ τοῦ ὑβρίζοντος τὸν ἱερέα.

Περὶ ἔχθρας.

Περὶ τῶν κατηραμένων τὸν πλησίον αὐτῶν.

Περὶ μνησικακίας καὶ τελευτήσῃ τὸ ἐν πρόσωπον.

Περὶ γονέως ἐὰν δὲν ἀγαπᾷ ὅλα τοῦ τὰ παιδιά.

Περὶ κρέατος πνευτοῦ καὶ αἵματος,

Περὶ τινος ἐὰν ὑπάγῃ εἰς ἐσρτήν αἰρετικῶν.

Περὶ ἱερέων καθηρημένων.

Περὶ ἱερέως ἐὰν ξερᾷ μετὰ τὴν λειτουργίαν.

Περὶ κληρικῶν ἐὰν δημοσιεύσουν τὸν ἐπίσκοπον εἰς κοσμικὰ δικαστήρια.

Περὶ ἱερέως ἐὰν ἀφορισθῇ ὑπὸ τοῦ ἱεῖου ἐπισκόπου.

Περὶ ἀρχιερέως ἐὰν δεῖξηται ἀρχιερέα.

Περὶ ἱερέως ἐὰν δεχθῇ θεσίαν αἰρετικῶν ἢ βαπτίση παιδίον τούρκου.

Περὶ τῶν εἰσερχομένων εἰς προσκύνημα αἰρετικῶν.

Περὶ κλεπτῶν χειροτέχνων.

Τέλος πίνακος τῆς δε τῆς Βίβλου.

† ΟΙΚΟΝΟΜΟΣ ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΠΟΤΑΜΙΑΝΟΣ

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΩΝ ΣΙΓΗΛΗ

Τὸ νέον ἔγκλημα.

Μνημεῖον, τὸ ὁποῖον ἐπεβάσθησαν δώδεκα αἰῶνες καὶ σειρὰ δόλοκληρος κατακτητῶν, ὃ ἐν Θεσσαλονίκῃ πάνσεπτος ναὸς τῆς τοῦ Θεοῦ Σοφίας ὑπεῖρε θῦμα τοῦ βαρβάρου ἐπιδρομέως κατὰ τὴν ἐνάτην ὑπερμεσοῦντος μηνός. Σύμματος ὁ ἑλληνικός λαὸς καὶ μετ' αὐτοῦ ἅπας ὁ πεπολιτισμένος κόσμος ἔσπευσε μετ' ἀποτόπισμον ἢ ἀποδοκιμάσῃ τὸν νέον τοῦτον βανδαλισμὸν τοῦ ὑπούλου ἐπιδρομέως; καὶ φονέως τῶν ἀμάχιον πληθυσμῶν καὶ τῶν τραυματιῶν τῶν νοσοκομείων. Ὁ Θεὸς ὁμοῦ θά ἐκδικήσῃ καὶ τὸ νέον τοῦτο ἔγκλημα καὶ θά ταπεινώσῃ καὶ ἀθίς τοῦ ὑπερηφάνου τὴν δφφέν.

Ἀνταξία τῶν περιστάσεων.

Αἱ ἀδελφοὶ τῆς ἐν Τήνῳ ἰ. μονῆς Κεχροβονίου ἀπεφάσισαν ὁμοθυμῶς ἔπως διαθέσωσι τρία ἑκα-

τομμύρια δραχμῶν ὑπὲρ τοῦ ἐθνικοῦ ἡμῶν ἀγῶνος ἐκ τῶν εἰς αὐτὰς ἀνηκόντων ἐπιδομάτων. Ἡ σχετική προᾶξις ὑπογραφείσα ὑπὸ πασῶν τῶν ἀδελφῶν τῆς σεβασμίας μονῆς καὶ ἐγκριθεῖσα ὑπὸ τοῦ ἡγουμενοσυμβουλίου αὐτῆς παρεδόθη εἰς τὸν Σεβ. Μητροπολίτην Σύου, ὅστις καὶ ἐπεκύρωσε τὴν ἀπόφασιν. Ἡ ἀπόφασις αὕτη, συνεπαγομένη μοιραίως τὴν ἐλάττωσιν τοῦ πενιχροῦ σιτηρεσίου τῶν πτωχῶν μοναχῶν, ἀλλὰ προδίδουσα βιθύτατον πατριωτικὸν πνεῦμα καὶ ἀκράδαντον πεποιθήσιν ἐπὶ τῇ ἰερότητι τοῦ διεξαγομένου ἀγῶνος, τιμᾷ ὄντως τὸν δρθόδοξον μοναχισμὸν καὶ εἶναι ἀνταξία τῶν τιροτήσεων καὶ τῆς λαμπρᾶς ἱστορίας τοῦ ἑλληνικοῦ μοναχισμοῦ.

Ἐκδήλωσις ἠθικῆς ὑγείας.

«Ἐὶς ἡμέρας κατὰ τὰς ὁποίας ἡ νεότης τοῦ Ἐθνικοῦ χύνει τὸ αἷμά της διὰ τὴν ἐλευθερίαν καὶ τὴν τιμὴν τοῦ Ἐθνικοῦ, ὁ λαὸς τῶν μετόπισθεν πρέπει, μὲ ἐθνικὴν ἐπισηφάνειαν, ἀλλὰ καὶ μὲ λιτότητα ζωῆς, καὶ ἐν γένει διὰ τοῦ παραδειγματός του, νὰ ἀποδείξῃ ὅτι ὅλαί αἱ σήμερις του εὐρίσκονται πάντοτε πλησίον τῶν ἡρωϊκῶν μαχητῶν, καὶ ὅτι ψυχικῶς μετέχει τῶν θυσιῶν των, τῶν σιερῆσεων καὶ τῶν κακουχιῶν των. Ἡ ὑπὸ τὰς συνθήκας ταύτας ἀποχῆ ἀπὸ χοροῦ καὶ διασκεδάσεις δὲν θεωρεῖται ὡς διαθέσεις λύτης, ἀλλ' ὡς ἐκδήλωσις ἠθικῆς ὑγείας». Διὰ τῶν λέξεων τούτων κατέληγεν ἡ ἐγκύκλιος τοῦ Ὑφυπουργείου Ἀσφαλείας, ἡ ἀπαγορεύουσα τοὺς δημοσίους χοροὺς καὶ τὰς μεταμφίσεις κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν ἀπόκρουσιν. Πράγματι δὲ ὡς ἐκδήλωσιν ἠθικῆς ὑγείας καὶ οὐχὶ ὡς λυπηρὰν τινα διάθεσιν ἐκλαμβάνει πάντοτε ἡ Ἐκκλησία τὴν διὰ τῆς νηστείας καὶ τῆς ἐγκρατείας ἐκδηλουμένην λιτότητα τῆς ζωῆς. Αὐτοῦ σκοπὸν ἔχει τὴν ὑποταγὴν τῆς βλῆς εἰς τὸ πνεῦμα καὶ τὴν ἐκδήλωσιν ἀλληλεγγῆνης πρὸς τοὺς πάσχοντας, διὰ τῆς ἀδελφῆς τῆς νηστείας, τῆς ἐλεημοσύνης.

Καὶ διὰ τοῦ αἵματος.

Ἐν διαστήματι τεσσαράκοντα μόνον ἡμερῶν προσήλθον ἐνεγράφησαν καὶ ἐξητάσθησαν εἰς τὸ ἀρμόδιον τμήμα αἰμοδοσίας τοῦ Ἐρυθροῦ Σιανραῦ ἄνω τῶν δύο χιλιάδων ἐθελοντῶν αἰμοδοτῶν. Παιδιά, γυναῖκες, ἄνδρες, κληρικοὶ καὶ λαϊκοὶ πάσης ἡλικίας προσέρχονται εἰς τὸ τμήμα τοῦτο καὶ ἀνυπομότως ἀναμένονσι τὴν σειρὰν των, ἵνα προσφέρωσι καὶ αὐτοὶ ὀλίγον αἷμα εἰς ἀνιτάλλαγμα τῶν ποταμῶν τοῦ αἵματος, τὸ ὁποῖον οἱ ἐν τῷ Μετώπῳ ἀδελφοὶ ἡμῶν χύνουσιν ὑπὲρ ἡμῶν, προκινδυνεύοντες χάριν τῶν ἐλευθεριῶν καὶ τῶν βιωμῶν καὶ ἐσπιῶν πάντων τῶν Ἑλλήνων. Εἶναι δὲ ἐξόχως συγκινητικὴ ἡ ὑπὸ τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ ἐπιδεικνυμένη ἐν προκειμένῳ προθυμία, διότι ἀποδεικνύει ὅτι οὗτος, ὅπουδῆποτε καὶ ἂν εὐρίσκειται, ἐννοεῖ νὰ ὑποστηρίξῃ τὴν πατρίδα του καὶ διὰ τοῦ αἵματός του.

Τὸ Ὁμοσπονδικὸν Συμβούλιον τῶν Χριστιανικῶν Ἐκκλησιῶν, ἐν Ἀμερικῇ, ἐδημοσίευσε, ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς «Κυριακῆς τῆς Ἐργασίας», ἔγκλησιν ἐν τῇ ὁποίᾳ ἐφιστᾷ

τήν προσοχήν ἐπὶ τοῦ κινδύνου νὰ λησμονηθῇ, ἐν μέσῳ τῶν προβλημάτων τῆς ἐθνικῆς ἀμύνης, τὸ σπουδαῖον ζήτημα τῆς ἀνεργίας. «Ἡ κοινωνία», λέγει τὸ διάγγελμα, «ἡ ἀνίκανος νὰ παράσῃ ἐργασίαν εἰς πάντας, οὐ μόνον θέτει ἐν κινδύνῳ τὸν ἐπιούσιον ἄρτον τῶν πτωχῶν, ἀλλὰ καὶ ἀφαιρεῖ ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου τὴν θείαν κληρονομίαν τοῦ ἀξιώματος τοῦ ἐργάτου. Κοινωνία μαστιζομένη ὑπὸ ἀνεργίας εἶναι ἀνήθικος - ἢ ἡ μέτρω εἶναι ἀνίκανος νὰ εὗρῃ φάρμακον διὰ τὴν ἀσθένειαν ταύτην. Ἡ Ἐκκλησία δὲν ὅπως ἐπιμείνη, ἐν τῷ ὄνοματι τοῦ Κυρίου, ὅπως παντὶ ἀνθρώπῳ παρέχεται ἡ δυνατότης ἐθέρσεως ἐργασίας τινός, διασφαλιζούσης αὐτῷ τὸν αὐτοσθεασμόν.»

ΧΡΟΝΙΚΑ

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἱερά Ἀρχιεπισκοπὴ Ἀθηνῶν

Ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος συνειργάσθη ἐν τῷ Γεν. Στρατηγεῖῳ μετὰ τοῦ ἐξοχ. Πρωθυπουργοῦ κ. Κοριζῆ ἐπὶ τῶν τῆς Ἐκκλησίας πραγμάτων καὶ ζητημάτων.

— Ὁ Κυβερνήτης τοῦ «Ἄετος» ἐνὸς ἐκ τῶν δύο Ἀγγλικῶν Ἀεροπλανοφόρων πρὸς τὰ ὁποῖα ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος ἀπέστειλεν ἀνὰ μίαν ἱερὰν εἰκόνα τῆς «Παναγίας Γλυκοφιλοῦσης καὶ Μεγαλόχαρης» ἐγνώρισεν δι' ὥραιας ἐπιστολῆς τῷ Μακαριώτατῳ, ὅτι ἐλήφθη τὸ ἱερὸν καὶ πολῦτιμον αὐτοῦ δῶρον, τὸ ὁποῖον ἐποποθετήθη ἐπὶ τοῦ Πρυμναίου Καταστροφώματος τοῦ πλοίου, τόπου κατὰ παράδοσιν καθιερωμένου διὰ τὴν ἐναπόθεσιν τοιοῦτων ἱερῶν ἀντικειμένων καὶ διαβεβαίωσεν, εὐχαριστῶν ἐκ μέρους τῶν Ἀξιωματικῶν καὶ παντὸς τοῦ πληρώματος, ὅτι ἡ ἐν λόγῳ ἱερά εἰκὼν θὰ ὑπηρετῇ ἐσαεὶ ὡς ἔμπνευσις τῶν ἐν τῷ πλοίῳ καὶ ὡς διαρκὲς ἐνθύμημα τῶν πολλῶν δεσμῶν φιλαίας, οὐτινες συνδέουσι τὸ Ἀγγλικὸν Ἔθνος μετὰ τῆς ἠρωϊκῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ Λαοῦ τῆς Ἑλλάδος.

— Συνῆλθον εἰς σύσκεψιν ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ Συλλόγου «Ἀπόστολος Παῦλος» οἱ ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τῆς «Προνοίας Στρατευσόμενης τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς» δωρεὰν προσφέροντες τὰς ὑπηρεσίας αὐτῶν πρὸς τὰς οἰκογενείας τῶν στρατευσόμενων ὑπερδιακόσοι ἱατροί, πρὸς τοὺς ὁποίους ὁ Μακαριώτατος ἐξέφρασε τὰς εὐχαριστίας αὐτοῦ, τονίσας τὴν σπουδαιότητα τῶν ὑπ' αὐτῶν προσφερομένων ὑπηρεσιῶν πρὸς τε τὸ Ἔθνος καὶ τὴν Ἐκκλησίαν.

— Ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος προσέστη τῆς ἐν τῷ Ἀ' Νεκροταφείῳ Ἀθηνῶν Νεκροσείμου Ἀκολουθίας τῆς Κηδείας τῆς Μαρίας Ν. Δραγοῦνη.

— Ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος, κατελθὼν εἰς Πειραιᾶ, ἐπεσκέφθη τοὺς ἐκ τοῦ νυκτερινοῦ ἐχθρικοῦ βομβαρδισμοῦ πληγέντας τόπους καὶ παρεμήθησε τὰς δοκιμασθείσας οἰκογενείας, μεταβὰς δ' εἶτα εἰς τὸ Ζάννειον Νοσοκομεῖον εἶπε λόγους παρηγορίας πρὸς τοὺς ἐκ τοῦ βομβαρδισμοῦ τραυματισθέντας καὶ ἐπέδωκεν ἐνὶ ἐκάστῳ ἱερὰν εἰκόνα τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου. Κατὰ τὴν ἐν τῷ Νεκροταφείῳ τοῦ Πειραιῶς Ἀκολουθίαν τῆς κηδείας τῶν θυμάτων ἐχοροστάτησεν, ἐντολῇ τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου, ὁ Θεοφίλ. Ἐπίσκοπος Βρεσθῆνης, ὅστις καὶ διεβίβασε ταῖς οἰκογενεαῖς τῶν θυμάτων τὰ συλλυπητήρια καὶ τὰς πατρικὰς εὐχὰς τοῦ Μακαρ. Ἀρχιεπισκόπου.

— Ἀπὸ τῆς παρελθούσης ἐβδομάδος ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος ἤρξατο ἐπισκεπτόμενος τὰ κατ' ἐνορίαν, ἐν Ἀθῆναις, Πειραιεῖ καὶ τοῖς προαστείαις, κέντρα τῆς «Ὑπηρεσίας Προνοίας Στρατευομένων τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς» πρὸς εὐλογία καὶ ἐνίσχυσιν πνευματικῆν τοῦ ἔργου, ἅμα δὲ καὶ ἐπιτόπιον μελέτην καὶ λύσιν τῶν ἐν ἐκάστῃ ἐνορίᾳ ἀναφυσόμενων ἐκτάκτων ἀναγκῶν καὶ ζητημάτων.

— Ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος ἐπεσκέφθη, δις τὸ ἐν Βουλιαγμένῃ Ἐκκλησίᾳ Ὀρφανοτροφείον τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς, ἐνθα φιλανθρώπῳ χορηγία τοῦ πιστοῦ τέχνου τῆς Ἐκκλησίας κ. Θομᾶ Λαναρά, κατασκευάζεται εἰδικὸν ἀντισεραπορικὸν καταφύγιον διὰ τὴν ἀσφάλειαν τῶν ὀρφανῶν καὶ τοῦ προσωπικοῦ τοῦ Ἰδρύματος.

— Ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος ἐπεσκέφθη τὴν Σιβιτανίειον Σχολήν, τῆς ὁποίας συγγάνει Πρόεδρος καὶ ἐν τῇ

ὁποία ἐκπαιδεύονται ἱκανὸς ἀριθμὸς παιδῶν τοῦ ἐν Βουλιαγμένῃ Ὀρφανοτροφείου τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς.

— Ἐπὶ τῇ μνήμῃ τῆς Ὁσίας Φιλοθέης τῆς Ἀθηναίας, ἐτελεσθη, ἐντολῇ τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου ἐν τῷ Καθεδρικῷ Ἱ. Ναῷ τῶν Ἀθηνῶν ἐνθα καὶ τὸ ἱερὸν τῆς Ὁσίας Φιλοθέης λείψανον, πανηγυρικὴ θεία Λειτουργία, ἱερουργούντος τοῦ Θεοφίλ. Ἐπισκόπου Ταλαντίου. Τὸν θείον λόγον ἐκήρυξεν ὁ πανος. Πρωτοσύγκελλος τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς κ. Γερβάσιος.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΛΕΤΤΟΝΙΑΣ

Ἡ Χριστιανικὴ Φοιτητικὴ Ἀδελφότης τῆς Λεττονίας, ἰδρυθεῖσα ἐπὶ χρήσταις ἐλπίσιν κατὰ τὸ 1918, διελύθη κατὰ διαταγὴν τῶν σοβιετικῶν ἀρχῶν.

ΡΩΜΑΪΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

Κατὰ πληροφωρίαν τοῦ ἀμερικανικοῦ τύπου, ὁ ρωμαιοκαθολικὸς πληθυσμὸς τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν ἀνέρχεται εἰς 21.406.507. Οἱ ρωμαιοκαθολικοὶ ἱερεῖς ἀνέρχονται εἰς 35.540, ἡ δὲ ρωμαιοκαθολικὴ Ἱεραρχία ὄλων τῶν διοικήσεων τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν ἀριθμεῖ 140 Ἱεράρχους. Ὑπάρχουν δὲ εἰς δόκιμον τὴν ἀρχιεπισκοπὴν 200 ἀνώτεροι καὶ κατώτεροι σχολαὶ μὲ 16.746 ἱεροσπουδαστάς. Λειτουργοῦν ἐπίση 1.362 λύκεια, 181 ἀνώτερα ἰνστιτούτα καὶ πανεπιστήμια διὰ φοιτητὰς καὶ 677 κολλέγια καὶ πανεπιστήμια διὰ φοιτητριάς. Εἰς 7361 ἀνέρχονται τὰ δημοτικὰ καὶ ἐνοριακὰ κατηχητικὰ σχολεῖα, ὅπου μορφώνονται χιλιάδες μικρῶν παιδιῶν ἀμφοτέρων τῶν φύλων. Τῷ 1939 ὁ ἀριθμὸς τῶν προσχωρήσεων ἐν ταῖς Ἠνωμέναις Πολιτεῖαις εἰς τὸν ρωμαιοκαθολικισμὸν ἀνήρχετο εἰς 65.943, σημειώσας αὐξήσιν 2.247 ἀπὸ τοῦ 1938.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Κατὰ στατιστικὴν γάλλου ἐπιστήμονος κατὰ τοὺς 34 δλοκλήρους αἰῶνας, δηλαδὴ ἀπὸ τοῦ 1500 π.Χ. μέχρι τοῦ 1900 μ.Χ., ὁ κόσμος δὲν ἐγνώρισεν εἰμὴ μόνον 227 ἔτη εἰρήνης. Οὐδέεις ὅμως πόλεμος δύναται νὰ συγκριθῇ, ὅσον ἀφορᾷ τὰς ἀπωλείας, πρὸς τὸν πανευρωπαϊκὸν πόλεμον τοῦ 1914—1918, κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ὁποίου ἐφρονεύθησαν περὶ τὰ 10.000.000 ἀνθρώπων. Κατὰ τὴν ἑπταετή πόλεμον (1756—1763) ἐφρονεύθησαν 551.000 ἀνθρώπων, κατὰ τοὺς πολέμους τῆς ἐπαναστάσεως εἰς τὴν Γαλλίαν 1.400.000, κατὰ τοὺς πολέμους τῆς ἀνεξαρτησίας εἰς τὴν Ἀμερικὴν (1775—1783) 700.000 ἀνθρώπων, κατὰ τὸν Κριμαϊκὸν πόλεμον (1854—1855) 785.000, κατὰ τὸν Ρωσοϊαπωνικὸν πόλεμον (1904—1906) 624.000 ἀνθρώπων. Ἐνῷ κατὰ τὸν Μεγάλου πόλεμον μόνον ἡ Γερμανία ἔχει νεκροὺς 2.036.397, τραυματίας 4.191.557, ἡ Αἰστροουγγαρία νεκροὺς 1.000.000 τραυματίας 2.500.000, ἡ Βουλγαρία νεκροὺς 70.000 τραυματίας ἀγνώστον, ἡ Τουρκία νεκροὺς 325.000 τραυματίας ἀγνώστον, ἡ Γαλλία καὶ Ἀποικιαὶ νεκροὺς 1.400.000, τραυματίας 2.700.000, ἡ Ἀγγλία καὶ Ἀποικιαὶ νεκροὺς 900.000, τραυματίας 2.112.000, ἡ Ρωσσία νεκροὺς 2.500.000 τραυματίας 3.750.000, ἡ Ἰταλία νεκροὺς 600.000, τραυματίας 949.576, τὸ Βέλγιον νεκροὺς 44.000, τραυματίας ἀγνώστον ἡ Ρουμανία νεκροὺς 159.000, τραυματίας ἀγνώστον, ἡ Σερβία νεκροὺς 690.000 τραυματίας ἀγνώστον, αἱ Ἡν. Πολιτεῖαι Ἀμερικῆς νεκροὺς 58.000, τραυματίας 256.000, ἥτοι σύνολον νεκρῶν 9.782.897.

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

Archimandrit Dr Averkius Papadopoulos, Versuch einer Genealogie der Paläologen 1259—1453, Speyer a. Rh. 1938. Ἐναίσχυρος ἐπὶ διδασκαλία δι' ἀπομνημόνεον ὑπὸ τοῦ σ. εἰς τὴν Φιλοσοφικὴν Σχολήν τοῦ ἐν Μονάχῳ Πανεπιστημίου καὶ τυχεῖσα τῆς ἐγκρίσεως αὐτῆς, μεθ' ἣν ἀπενεμήθη τῷ πανοσιολογικῶτάτῳ σ. ε' τίτλος τοῦ διδάκτορος τῆς φιλοσοφίας. Ἡ ἐν λόγῳ μελέτη, συγχεῖται μετὰ πολλῆς ἐπιστήμης καὶ ἐπιμελείας, ἀποσκοπεῖ, τοῦτο μὲν νὰ ἐπακροθῶσιν σφάλματα, τοῦτο δὲ νὰ συμπληρωσῇ τὸ ὑπὸ τοῦ Ducange ἀπὸ τοῦ τέλους τοῦ 17ου αἰῶνος ἐπὶ τοῦ θήματος συντελεσθῆν ἔργον. Ἡ νέα αὐτῆ ἐργασία, μετὰ τὴν πάροδον τριῶν δλοκλήρων σχεδόν αἰώνων, καθίσταται ἀπαραίτητος διὰ τὴν ἐν τῷ μεταξύ ἀνακαλυφθεῖσαν πληθὺν χειρογράφων καὶ ἄλλων διαφωτιστικῶν

καιμένων, τα οποία άηχουν μίαν άναθεώρητην και έπαβα-
γασιάν τών υπό του Διουκίγγε συναχθέντων συμπεριλαμβανόμε-
νοι· διότι δε ήλιος θερμών συγχερητηρίων και έ πανοσοκ. συγ-
γραφευ, διότι, μη φαισθήεις εύδενός κόπου, παρουσιάζων έ-
γκαίου άρτίων και ευκαταήγην να διαφωτισή πάντα μελλόν-
την τών τελευταίων του έθελαντινού πολιτισμού αιώνας.

I. I. K.

Δημ. I. Πλογιάννη Βυζαντινοί σημαιογράφοι και Χρι-
στιανισμός οαλ. 54. Τόποις Ευροσύ. Αθήναι 1940 — Η έξ
ένω μελέτη, τμήμα γενικωτέρως άνεκδοτου ιουδαϊκής περι-
τήσ Ιστορίας της στενογραφίας, περιλαμβάνει πάντα κερ-
λαϊα. Είς τό α. περί σημαιογραφίας, έ σ. όμιλει συντόμως
και ός έν εισαγωγή περί της έννοιας αυτής και διαπιστώ-
την έσκησίν της έν Ελλάδα και άργότερον έν Ρώμη και
Βυζαντίω. Είς τό β. ή σημαιογραφία έν τη Ανατολική
έκκλησία, περιγράφεται έ μαρτυρικός θάνατος πολλών τυ-
χυογράφων και έκτιθένται αι όηρησεις. ή προσέφεραν έν
Βυζαντίω και ειδικώς εις την Ανατολικήν Εκκλησίαν ή
στενογραφία, χάρις εις την οποίαν περιεσώθησαν μέχρι
ήμην μεταξυ άλλων αι άπολογίαι πολλών μαρτύρων, ασ-
κητικά συνόδων και αι συγγραφαί πολλών πατέρων και δι-
θακασίων, ός του πολυγραφωτάτου Πριγιάννου και έν κοι-
λοίς τών τριών Ιεραρχών και έθ του I. Κρουσοτάτου. Τό
γ κερ. αναφέρεται εις τάς όηρησεις, τάς οποίας προσέφε-
ραν ή σημαιογραφία εις την έκκλησίαν της Αύρας. Ο I.
Κυπριανός, έ άγιος Γενάσιος έ Αραλάκις, έ άγιος Βασσι-
ανός, διευθυντής και Σχολής σημαιογραφίας εις την Ήρωσαν
της Ιταλίας, έ άγιος Βικράνιος, ήσαν μεταξυ άλλων γνω-
σταί της τέχνης αυτής, έ δε Πάπας Κλήμης έ Α' ές και
έ άγ. Γερώνυμος έ χρησιμοποίησαν ταχυγράφους. Είς τό δ'
κερ. έ σ. Ιστορεί τάς εις τό έργο των συνόδων όηρησεις
των νοτερίων (έκ του ποτα-σημείου), χάριν εις τους έ-
ποίους όποιους διασώθησαν τά πρακτικά είκοσμενίων και
λοιπών συνόδων. Έν ε' τίλος κερ. έ σ. αναφέρει τά χειρό-
γραφα και τους κώδικας, τους περιέχοντας ταχυγραφικούς
χαρακτήρους. Αί κατάς της ές άνω μικράς μελέτης έ-
κίνου παραπομπών έκ τε της ύβραθεν και της έκκλησια-
στικής φιλολογίας, έν τάξει ές αυτής εύρατήριον όμο-
τάτων και πραγμάτων ός και έ ακολουθούν κατάλογος ίσα-
νών πηγών και βοηθημάτων μαρτυρούν όσν ταύτας περί
της έπιστημονικής αξίας της πρωτοτύπου ταύτης μελέτης.

Η. ΑΔΑΜ, οεολ.

— Π Α Ρ Α Ρ Τ Η Μ Α —

ΠΡΟΚΗΡΥΞΕΙΣ ΕΚΛΟΓΗΣ ΙΕΡΕΩΝ

Γερά Μητροπόλις Τρίκκης και Σπορών

Προκειμένου να προέδωμεν εις άνακρήρτην έποψησίν περί
πλήρωσιν της κανής θέσεως έφημερίου του Ιερού ναού του
Νικολάου του χωρίου Λογιά, προσκαλοόμεν τους δουλομέ-
νους και έχοντας τά υπό του άρθρου 47 του Αναγκαστι-
κού Νόμου 2200 του 1940 «περί Ιερών ναών και έφημερίων»
έπιζόμενα προσόντα, ίνα έντός μηνός από της δη-
μοσιεύσεως της παρούσης έποδήλωσιν ήμιν σχετικα πιστο-
ποιητικά. Έν Αθήναις τη 31 Ιανουαρίου 1941.

† Ο Τρίκκης και Σπορών Ηολίκερος

Προκειμένου να προέδωμεν εις άνακρήρτην έποψησίν περί
πλήρωσιν της κανής θέσεως έφημερίου του Ιερού ναού του
Αναγκαστικού Σωτήρος του χωρίου Σωτήρα προσκαλοόμεν
τους δουλομένους και έχοντας τά υπό του άρθρου 47 του
Αναγκαστικού Νόμου 2200 του 1940 «περί Ιερών ναών και
έφημερίων» έπιζόμενα προσόντα, ίνα έντός μηνός από της
δημοσιεύσεως της παρούσης έποδήλωσιν ήμιν σχετικα πιστο-
ποιητικά. Έν Αθήναις τη 31 Φεβρουαρίου 1941.

† Ο Τρίκκης και Σπορών Ηολίκερος

Γερά Μητροπόλις Αργολίδος

Δυνάμει των άρθρων 46-48 του Αναγκ. Νόμου 2200 (1940) «περί
Ιερών ναών και έφημερίων» καλοόμεν τους έκ των προσυ-
νούχων δουλομένους ίνα άνακηρυχθώσιν έποδήλωσι περί
κατάληψιν της κανής θέσεως έφημερίου του Ιερού ναού
Κοιμήσεως της Θεοτόκου Κορινθίων. όπως έντός μηνός έ-
πι-

σημερον έποδήλωσιν ήμιν τά νόμιμα δικαιολογητικά των.

Έν Ναυπλίω τη 11η Ιανουαρίου 1941.

† Ο Αργολίδος Ιωάννης

Δυνάμει των άρθρων 46-48 του Αναγκ. στικού Νόμου 2200
1940 «περί Ιερών ναών και έφημερίων» καλοόμεν τους
έχοντας τα νόμιμα και κανονικά προσόντα και δουλομένους
να καταλάβωσι την κανήν έφημερικην θέση έντός μηνός
έπιζόμενα προσόντα, ίνα έντός μηνός από της δημοσιεύσεως
της παρούσης έποδήλωσιν τη Ιερά Μητροπόλι τά άπαιτούμενα δικαιολογητικά. Έν Ναυπλίω
τη 3 Φεβρουαρίου 1941

† Ο Αργολίδος Ιωάννης

Γερά Μητροπόλις Κερκίρας και Παξών

Έχοντας έπ' όφιν τά άρθρα 46 και 47 του Αναγκ. Νό-
μου 2200 (1940) «περί Ιερών ναών και έφημερίων», προσκα-
λοόμεν τους δουλομένους να καταλάβωσι την κανήν έφημη-
ρικην θέσην τακτικού έφημερίου του έν Αγίω Προσηλίω
Κερκίρας Ι. ναού της Αγ. Τριάδος και Αγ. Προσηλίου, έ-
πως έντός μηνός από της δημοσιεύσεως της παρούσης έπο-
δήλωσιν ήμιν τά έν τή άρθρω 48 του ένω Νόμου έπι-
ζόμενα πιστοποιητικά, προκειμένου ά ανακηρξώμεν, αυ-
τους έποψηρίους της έν λόγω ένορίας. Έν Κερκίρω τη 16
Ιανουαρίου 1941. † Ο Κερκίρας και Παξών Αλέξανδρος

Γερά Μητροπόλις Χαλκίδος

Έχοντας έπ' όφιν τά άρθρα 46 και 47 του Αναγκ. Νόμου
2200 (1940) «περί Ιερών ναών και έφημερίων», καλοόμεν τους
δουλομένους να καταλάβωσι τάς χηρευούσας θέσεις τακτικών
έφημερίων των ένοριών 1) Κοιμήσεως Θεοτόκου Σκοπέλου,
2) Γουδίον και 3) Τσαμουρνιδίς, όπως έντός μηνός από της
δημοσιεύσεως της παρούσης έποδήλωσιν ήμιν τά υπό του
άρθρου 48 του ατότου νόμου έπιζόμενα δικαιολογητικά έγ-
γραφα. Οι έποψηφιοι διά την έπ' όφιν 1 ένορίαν δύνανται
να έχωσι και τά προσόντα του άρθρου 47 έδ δ' του ίδιου
Νόμου. Έν Χαλκίδι τη 6 Φεβρουαρίου 1941.

† Ο Χαλκίδος Γρηγόριος

Γερά Μητροπόλις Μονεμβασίας και Σπάρτης

Δυνάμει τή άρθρω 48 του Αναγκ. Νόμου 2200, καλοόμεν
τους δουλομένους όπως μέχρι της 3ης Μαρτίου έν έτος
έποδήλωσιν ήμιν αίτήσεως έποψηφιστήσ μετá τών νομιμών
πιστοποιητικών πρós συμμετοχήν διά την συμπλήρωσιν της
χηρευούσης θέσεως τακτικού έφημερίου έν τή χωρία Α-
στέριον (Βρύκιον) ε. δ. Έλους. Έν Σπάρτη τη 5 Φεβρουα-
ρίου 1941 † Ο Μονεμβασίας και Σπάρτης Διονύσιος

Γερά Μητροπόλις Αλωάνης και Αμιαρνανίος

Προκειμένου να πληρωθώσι αι κεναί θέσεις έφημερίων τών
ένοριών: 1) Αγίου Γεωργίου Αλωάνης 2) Μονοσώρων 3) Πα-
ταρούλας 4) Προσηλίτου Σουσιουρού 5) Αγίου Νικολάου
Κανούνης και 6) Δουμίου, καλοόμεν τους έχοντας τά κατά
του άρθρου 47 και 48 του Νόμου 2200 έπιζόμενα προσόντα,
ίνα έποδήλωσιν ήμιν ή αίτήσεως των τά άπαιτούμενα
πιστοποιητικά έντός μηνός από της δημοσιεύσεως της πα-
ρούσης. Έν Γερά Πόλει Μεσολογγίου τη 3 Φεβρουαρίου
1941 † Ο Αλωάνης και Αμιαρνανίος

Γερά Μητροπόλις Ήλείας

Έχοντας έπ' όφιν τά άρθρα 46-47 και 48 του έπ' όφιν
2200 (1940) Αναγκ. Νόμου «περί Ιερών ναών και έφημερίων»
καλοόμεν τους έπιθυμούντας να Ιερατεύωσιν όπως έντός
μηνός από της σήμερα, έποδήλωσιν ήμιν τά υπό του άρθρου
48 του ές άνω Νόμου έπιζόμενα πιστοποιητικά προσόντων
αυτών, ός και πιστοποιητικόν κοινωνικών φρονημάτων, ίνα
προέδωμεν εις την άνακηρυχτήν έποψησίν έφημερίων τών χη-
ρευοτών θέσεων έν τοίς χωρίοις 1) Κάδοι (I. Ναός Αγίας
Τριάδος και 2) Ανάθρας. Έν Πύργω τη 14 Φεβρουαρίου 1941
† Ο Ήλείας Αντώνιος

Έπιζόμενα και συνδρομεί όπερ του δελτίου άπευθύνονται
διά ταχυδρομικήν έπιταγήν πρós τον διαχειριστήν κ-
ριόκτιστων Στρατόπευλων, όποιθεν κατάς σηματουμένου
του σκοπού έπ' όν άποστέλλεται.

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ: Π. Σ. ΜΑΝΘΑΚΙΝΗΣ

Έκδοσις «Φοίνικος», Ασσονάτου 4.—Τηλ. 54-220